

Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo papildymo 13¹ straipsniu įstatymo projekto (toliau – II projektas), Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektu (toliau – UTPĮ projektas) ir Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 56 ir 57 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu (toliau UĮ projektas) derinimo pažyma

2021-03-29 raštas Nr. NV-567

LR vyriausybės kanceliarijos teisės grupės išvada

Pastabos numeris	Pastaba	Pozicija	Argumentai
1.	<p>UTPĮ projekto 1 straipsniu siūloma keisti Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – UTPĮ) 1 straipsnio 7 dalį, numatant, kad <i>šio įstatymo normos, reglamentuojančios leidimus dirbti ir leidimus gyventi Lietuvos Respublikoje, teisiniam santykiams, susijusiems su investicijų sutarčių, įskaitant stambaus projekto investicijų sutartis, įgyvendinimu, taikomos tiek, kiek jų nereglementuoja Lietuvos Respublikos investicijų įstatymas</i>. Pagal šiuo metu galiojančio UTPĮ 1 straipsnio 7 dalį tokia išlyga daroma teisiniam santykiams, susijusiems <u>tik su stambių projektų investicijų sutarčių įgyvendinimu</u>. Taigi, siūlomu teisiniu reguliavimu siūloma išplėsti teisinių santykių, kuriems UTPĮ nuostatos, reglamentuojančios leidimus dirbti ir leidimus gyventi Lietuvos Respublikoje, būtų taikomos tik tiek, kiek to neapartų Investicijų įstatymas, apimtį.</p> <p>Tokia teisėkūros praktika vertintina kaip ydinga, kadangi ji daro sudėtingesnę tiek patį teisės taikymą (nes sprendžiant klausimus dėl leidimų dirbti ir leidimų gyventi Lietuvos Respublikoje užsieniečiams išdavimo atsakymų reikėtų ieškoti ne viename, bet dviejuose įstatymuose, o kolizijos atveju spręsti, kuris iš jų yra specialus vienas kito atžvilgiu), tiek ir dėl to, jog būtų iš esmės nukrypstama nuo pagrindinės UTPĮ paskirties – reglamentuoti užsieniečių atvykimo, išvykimo, buvimo, gyvenimo ir kitus užsieniečių teisinės padėties Lietuvos Respublikoje klausimus. UTPĮ 1 straipsnio 5-7 dalyse aptariai labai specifiniai atvejai, kuomet UTPĮ nuostatos būtų taikomos su išlygomis, kas leidžia teigti, jog šių atvejų praktikoje bus ganėtinai ribotas kiekis, todėl tokių išimčių įtvirtinimas atskirais atvejais yra pateisinamas. Tačiau išimtis neturi virsti taisykle. Atkreiptinas dėmesys, jog numačius, kad UTPĮ nuostatos,</p>	Atsižvelgta iš dalies	<p>Siekiant teisinio aiškumo investuotojams, specialus reguliavimas, skirtas valstybės lygmeniu skatinamoms investicijoms pritraukti, nustatomas Investicijų įstatyme. Pavyzdžiui, 2020 m. birželio 26 d. Lietuvos Respublikos Seimas priėmė Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo Nr. VIII-1312 1, 2, 9-1, 12, 13 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo ketvirtuoju-2 skirsniu įstatymą, kuriuo įstatymo ketvirtajame-2 skirsnyje nustatė specialiąsias nuostatas, taikomas skatinant stambias investicijas Lietuvos Respublikoje. Specialiosios nuostatos nustatytos dėl valstybei svarbių projektų statuso suteikimo, administracinių paslaugų teikimo ir individualių administracinių aktų priėmimo, statybos leidimo gavimo ir kt.</p> <p>Minėtu reguliavimu Investicijų įstatymo 15⁵ straipsnio 6 dalyje jau nustatytas ir naujas leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išdavimo ar pakeitimo pagrindas ir jo taikymo sąlygos. Pastarasis leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išdavimo ar pakeitimo pagrindas skatina investuotojų investicijas į stambius projektus, kai investuotojai investicijų sutartis sudaro su Vyriausybe ar jos įgaliota institucija.</p> <p>II projektu siūlomas naujas leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pagrindas taip pat būtų taikomas, kai investicijų sutartis sudarytų Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Tai atitinka įstatymų leidejo formuojamą praktiką, atskirus leidimų laikinai gyventi pagrindus, skatinančius investicijas, kai investuotojai sudaro investicijų sutartis su Lietuvos Respublikos Vyriausybe ar jos įgaliota institucija, nustatyti Investicijų įstatyme.</p> <p>Specialius leidimo laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išdavimo ar keitimo pagrindus nustato taip pat Lietuvos Respublikos branduolinės (atominės) elektrinės įstatymo 15 straipsnis, kai užsieniečiai dalyvauja įgyvendinant naujos branduolinės (atominės) elektrinės projektą.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad siūlomu teisiniu reguliavimu sukuriamas ne teisės normų kolizija, o naudojama specialioji norma, t. y. nustatomos normų konkurencijos taisyklės.</p>

	<p>reglamentuojančios leidimų dirbti ir leidimų gyventi Lietuvos Respublikoje išdavimą, pratęsimą ir pan., teisiniams santykiams, susijusiems su investicijų sutarčių įgyvendinimu, būtų taikomos tik tiek, kiek jų nereglamentuoja Investicijų įstatymas, reikštų, kad ši išlyga galėtų būti taikoma visais atvejais, kai Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija sudarytų bent 1 448 100 eurų privačių investicijų vertės ir bent 20 asmenų įdarbinimą apimančias investicijų sutartis. Neaišku, kiek daug tokių atvejų gali būti. Be to, atkreiptinas dėmesys, kad pačiame UTPI nedetalizuojant, kokios konkrečiai investicijų sutartys turimos omenyje, ateityje UTPI projekte numatomos išlygos taikymas galėtų būti plečiamas jau keičiant tik patį Investicijų įstatymą, pvz., numatant galimybę leidimus dirbti ir leidimus gyventi Lietuvos Respublikoje Investicijų įstatyme aptartomis sąlygomis gauti ir užsieniečiams, dalyvaujantiems įgyvendinant savivaldybių sudarytas investicijų sutartis ar pan.</p> <p>Atsižvelgiant į UTPI 1 straipsnio 1 dalyje aptartą šio įstatymo paskirtį, manytina, kad diferencijuotas teisinis reguliavimas dėl leidimų užsieniečiams gyventi ir dirbti Lietuvos Respublikoje išdavimo, pratęsimo, galiojimo panaikinimo ir pan. turėtų būtų aptartas tiesiogiai UTPI, atitinkamai keičiant UTPI III skyriaus „Užsieniečių buvimas ir gyvenimas Lietuvos Respublikoje“ trečiojo ir penktojo skirsnio nuostatas. Tokio siūlymo pagrįstumą įrodo ir tai, kad ir šiuo metu galiojančiame UTPI yra nustatyti tam tikri pagrindai, kuomet leidimo laikinai gyventi ar dirbti Lietuvos Respublikoje išdavimas užsieniečiui siejamas ir su investavimo teisiniais santykiais, pvz., UTPI 43 straipsnio 6 dalies 5 punktas, 45 straipsnio 1 dalies 1 ir 2¹ punktai, 4 dalis, 58 straipsnio 1 dalies 10 punktas.</p> <p>Jeigu į pirmiau išdėstytą siūlymą nebūtų atsižvelgta, tuomet UTPI projekto 1 straipsniu siūloma keisti UTPI 1 straipsnio 7 dalis turėtų būti tikslinama bent jau tuo aspektu, jog turėtų būti sukonkretinta, kokios tiksliai Investicijų įstatyme aptariamoms investicijų sutartys turimos omenyje.</p>		<p>Teisės teorijoje įtvirtinta nuostata, kad, kai susiklosčiusį teisinį santykį reglamentuoja dvi normos – bendroji ir specialioji, tokiu atveju galioja taisyklė, jog turi būti taikoma specialioji teisės akto norma <i>lex specialis derogat generali</i> (specialus įstatymas pakeičia bendrąjį). Minėto principo esmė, jog esant bendrosios ir specialiosios normų konkurencijai, yra taikoma specialioji norma yra konstatavęs ir Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2000 m. spalio 18 d., 2008 m. sausio 21 d., 2008 m. kovo 15 d. nutarimuose.</p> <p>Teisės doktrinoje teisės normų kolizija apibūdinama kaip neatsakingos teisėkūros rezultatas, kuris gali atsirasti, pavyzdžiui galiojančio teisės akto normų nesuderinus su vėliau priimtu įstatymu (A. Andruškevičius, Administracinė teisė, Vilnius, 2008; 336 p.). Kai taikomas specialusis įstatymas, nėra pagrindo konstatuoti, kad egzistuoja normų kolizija (<i>Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2005 m. gruodžio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-672/2005</i>). Taigi teisės normų kolizija ir konkurencija yra skirtingi teisiniai reiškiniai, o teisės normų konkurencijos taisyklių nustatymas teisės aktuose yra įprastas reiškinys.</p> <p>Šiuo atveju konkurencijos taisyklės nustatomos UTPI projekto 1 straipsniu siūlomu UTPI 1 straipsnio 7 dalies pakeitimu.</p> <p>Atsižvelgiant į pastabą dėl aiškesnio reguliavimo, jei į pasiūlymą nebūtų atsižvelgta, tikslintina UTPI 1 straipsnio 1 dalies redakcija, nustatant, kad specialus reguliavimas taikomas tik Vyriausybės sudaromoms investicijų sutartims:</p> <p>1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 1 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„7. Šio Įstatymo normos, reglamentuojančios leidimus dirbti ir leidimus gyventi Lietuvos Respublikoje, teisiniams santykiams, susijusiems su stambaus projekto investicijų sutarties-ar investicijų sutarčių, sudarytų tarp investuotojo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 6 punkto pagrindu, įgyvendinimu, taikomos tiek, kiek jų nereglamentuoja Lietuvos Respublikos investicijų įstatymas.“</p>
2.	UTPI projekto 2 straipsnyje siūloma numatyti, kad UTPI projektu siūlomi UTPI pakeitimai įsigaliotų 2021 m. gegužės 1 d.	Atsižvelgta iš dalies	Lietuvos Respublikos Seimo II (pavasario) sesijos darbų programos vienas iš prioritetų – aukštos pridėtinės vertės ekonomika. Įgyvendinant šį prioritetą,

	<p>Atkreiptinas dėmesys, jog tokia siūlomo teisinio reguliavimo įsigaliojimo data neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalies nuostatos, jog „teisės aktai, keičiantys ar nustatantys naują ūkio subjektų veiklos ar jos priežiūros teisinį reguliavimą, paprastai įsigalioja gegužės 1 dieną arba lapkričio 1 dieną, tačiau visais atvejais ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo jų oficialaus paskelbimo dienos“. Nors UTPĮ projektu ir siūloma nustatyti palankesnę teisinį reguliavimą ūkio subjektams, tačiau abejotina, ar iki 2021 m. gegužės 1 d. būtų spėta tinkamai pasirengti jo įgyvendinimui, ypač atsižvelgiant į tai, kad reikės atitinkamai modifikuoti Lietuvos migracijos informacinę sistemą (E-Migris).</p> <p>Analogiškas pastebėjimas taikytinas ir Investicijų įstatymo projekto 2 straipsnio 1 daliai bei Užimtumo įstatymo projekto 3 straipsnio 1 daliai. Taip pat nukeliant įstatymų projektų įsigaliojimo datą siūlome įvertinti ir įstatymų projektų svarstymo ir priėmimo Lietuvos Respublikos Vyriausybėje bei Lietuvos Respublikos Seime procedūras ir trukmę.</p>		<p>planuojama gerinti verslo aplinką priimant Investicijų įstatymo Nr. VIII-1312 papildymo 13¹ straipsniu įstatymą ir jo lydimuosius teisės aktus. Svarstymas vėluoja, kadangi teisės aktai Seimui dar nėra pateikti.</p> <p>Spartus teisės aktų priėmimas ir įsigaliojimas ženkliai pagerintų verslo investicinę aplinką ir ypač prisidėtų prie tiesioginių užsienio investicijų pritraukimo: Viešojo įstaiga „Investuok Lietuvoje“ bendrauja su 136 užsienio įmonėmis, kurios preliminariai atitinka įstatymų pakete nustatytus kriterijus. Įsigaliojus siūlomam reguliavimui, būtų ženkliai sustiprintas Lietuvos vertės pasiūlymas ir būtų sudarytos didesnės galimybės pritraukti šias įmones į Lietuvą.</p> <p>Kaip atkreiptas dėmesys pastaboje, UTPĮ projektu siūloma nustatyti palankesnę teisinį reguliavimą ūkio subjektams. Tokiais atvejais pagal Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalį „dviejų datų“ ir įsigaliojimo ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo jų oficialaus paskelbimo dienos taisyklės netaikomos, kai nustatomas ūkio subjektams palankesnis teisinis reguliavimas.</p> <p>Į pastabą atsižvelgiant iš dalies, teisės aktų įsigaliojimo datos pavėlintos iki 2021 m. birželio 1 d., numatant, kad bus spėta įgyvendinti įstatymų projektus, ir bus įmanoma naudotis adaptuojant funkcijas per Lietuvos migracijos informacinę sistemą (E-Migris).</p>
7.	<p>Manytina, jog Investicijų įstatymo projekto 1 straipsniu papildomo Investicijų įstatymo 13¹ straipsnio 3-9 dalių nuostatos nėra tiesiogiai susijusios su pačiu investavimu, kaip jis apibrėžtas Investicijų įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje, bei su Investicijų įstatymo 1 straipsnyje nurodyta šio įstatymo paskirtimi, todėl turėtų būti dėstomos UTPĮ (taip pat žr. šios išvados 1 punkte išdėstytus argumentus).</p>	Neatsižvelgta	<p>Žr. šios argumentus į išvados 1 punkte nurodytą pastabą.</p>
13.	<p>Atsižvelgiant į Užimtumo įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje įvestą trumpinį – „įmonė“, siūlytina įsivertinti, ar nebūtų tikslinga šį trumpinį vartoti ir Užimtumo įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamoje Užimtumo įstatymo 56 straipsnio 7 dalyje. Taip pat siūlytina prieš žodį „rangovas“ atsisakyti kaip perteklinių žodžių „tiesioginis jo“ (dėstyti analogiškai, kaip Lietuvos Respublikos darbo kodekso 108 straipsnio 13 dalyje).</p> <p>Taip pat siūlytina žinojimo apie nelegaliai dirbantį asmenį aplinkybe papildyti Užimtumo įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamos Užimtumo įstatymo 56 straipsnio 7 dalies pirmąjį sakinį, o</p>	Atsižvelgta iš dalies	<p>Atsisakyta „tiesioginis jo“, atsakomybės fiziniam asmeniui, patikslintos keičiamo 56 straipsnio 7 dalyje vartojamos sąvokos.</p> <p>Atsisakyta atsakomybės fiziniam asmeniui, nes, pirma, Užimtumo įstatymo IV skyriaus „Nelegalus darbas, nedeklaruotas darbas, nedeklaruota savarankiška veikla ir užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimai“ nuostatos dėl atsakomybės taikomos tik juridiniams asmenims; antra, pareiga informuoti apie darbuotoją, atsiunčiamą laikinai dirbti, numatyta tik įmonei – juridiniam asmeniui.</p> <p>Iš dalies atsižvelgta į šio punkto antroje ir trečioje pastraipose pateiktas pastabas ir pasiūlymus.</p>

	<p>antrojo sakinio atsisakyti. Be to, manytina, kad Užimtumo įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamos Užimtumo įstatymo 56 straipsnio 7 dalies antrajame sakinyje netikslu vartoti ir terminą kiti subrangovai. Manytina, kad subsidiari atsakomybė už subrangovo piniginių įsipareigojimų nelegaliai įdarbintam užsieniečiui nevykdymą turėtų kilti ne visiems rangovo subrangovams, o tik tiems, su kuriais subrangovą siejo tiesioginiai teisiniai santykiai, pvz., tiems, per kuriuos nelegaliai užsienietį įdarbinęs subrangovas įgyvendino savo subrangos įsipareigojimus.</p> <p>Taip pat manytina, jog siekiant pritaikyti rangovui ekonominę sankciją už subrangovo nelegaliai įdarbintą užsienietį, visų pirma turėtų būti keliama sąlyga, kad rangovas žinotų, jog pas subrangovą apskritai dirba trečiųjų valstybių piliečiai. Jeigu rangovas apie tai nebūtų informuotas, kokių pagrindų jam būtų nustatoma pareiga raštu iš subrangovo reikalauti pateikti trečiųjų šalių piliečių įdarbinimo dokumentus ir imtis priemonių jų teisingumui patikrinti? Be to, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 2 straipsnio 1 dalį, manytina, jog Užimtumo įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamoje Užimtumo įstatymo 56 straipsnio 7 dalyje minimam fiziniam asmeniui atsakomybė už šioje dalyje padarytą teisės pažeidimą turėtų būti įtvirtinta Administracinių nusižengimų kodekse, o ne Užimtumo įstatyme.</p>		<p>Direktyvos 2009/52/EB 8 straipsnio 2 dalyje yra įtvirtintas reikalavimas – atsakomybė subrangos grandinėje:</p> <p><i>„Tais atvejais, kai darbdavys yra subrangovas, valstybės narės užtikrina, kad pagrindiniam rangovui ir visiems tarpiniams subrangovams, jeigu jie žinojo, kad įdarbinantis subrangovas įdarbino nelegaliai esančius trečiųjų šalių piliečius, gali tekti atsakomybę sumokėti įmokas, nurodytas 1 dalyje, papildomai su įdarbinančiu subrangovu arba rangovu, kurio tiesioginis subrangovas yra darbdavys, arba vietoj jo.“</i></p> <p>Žinojimo sąlyga taip pat yra keliama Direktyvos 2009/52/EB 8 straipsnio 2 dalyje, kurią įgyvendina UĮ 56 straipsnio 7 dalies sakinyje „Jeigu rangovas ar kiti subrangovai arba priimančioji Lietuvos įmonė ar fizinis asmuo <u>žinojo</u> apie tai, kad darbdavys yra nelegaliai įdarbinęs trečiosios šalies pilietį, jie taip pat yra subsidiariai atsakingi už šio straipsnio 5 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytų piniginių įpareigojimų įvykdymą.“</p> <p>Pabrėžtina, kad „visi tarpiniai subrangovai“ neturi būti suprantama kaip tik tie subrangovai, kuriuos sieja sutartiniai teisiniai santykiai su subrangovu. Žinojimo sąlyga keliama visiems subrangovams, kurie susiję sutartiniais teisiniais santykiais su rangovu.</p> <p>Taip pat pažymėtina, kad šiuo metu vykdant Sankcijų direktyvos 2009/52/EB 16 straipsnį yra rengiama Sankcijų direktyvos įgyvendinimo ataskaita, kuri turės būti pateikta 2021 m. II ketv. Tai bus antroji ataskaita įgyvendinant šią Direktyvą. Ataskaitos projekte nėra pastebėta apie netinkamą šios Direktyvos 8 straipsnio perkėlimą į Lietuvos teisę.</p>
14.	<p>Atsižvelgiant į Užimtumo įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamoje Užimtumo įstatymo 56 straipsnio 7 dalyje įvestą trumpinį „priimančioji Lietuvos įmonė“, siūlytina išvertinti, ar Užimtumo įstatymo projekto 2 straipsniu keičiamo Užimtumo įstatymo 57 straipsnio 2 dalyje vietoj žodžių „įmonės, į kurią užsienietis atsiunčiamas laikinai dirbti“ neturėtų būti vartojamas pirmiau minėtas trumpinys.</p>	Atsižvelgta iš dalies	<p>Patikslintos keičiamo 56 straipsnio 7 dalyje vartojamos sąvokos.</p> <p>Norime pažymėti, kad sąvokos, vartojamos keičiamo 56 straipsnio 7 dalyje ir 57 straipsnio pavadinime, 2 ir 3 dalyse nėra tapačios.</p> <p>Keičiamo 56 straipsnio 7 dalyje subsidiari atsakomybė nustatoma priimančiai Lietuvos įmonei.</p> <p>57 straipsnio 3 dalyje atsakomybė nustatoma darbdaviui arba įmonei, į kurią užsienietis atsiunčiamas laikinai dirbti. 57 straipsnio pavadinime, 2 ir 3 dalyse vartojamos sąvokos negalėtų būti keičiamos, nes jos nustatytos Įstatyme „Dėl užsieniečių teisinės padėties“.</p>
17.	<p>Atsižvelgiant į Užimtumo įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamo Užimtumo įstatymo 56 straipsnio 2 ir 3 dalyse siūlomą nustatyti teisinį reguliavimą bei į Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte įtvirtintą teisėkūros</p>	Neatsižvelgti	<p>Šiuo metu galiojančiame UTPI nėra nukreipiamųjų normų, numatančių, kad už tam tikrą pažeidimą taikoma konkrečiame teisės akte nustatyta atsakomybė. UTPI 143 straipsnio 1 dalis nustatyta bendroji taisyklė, kad užsieniečiai atsako pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys, Europos Sąjungos teisės aktai arba šis Įstatymas nenustato kitaip. UTPI nustato tam tikras</p>

	sistemiškumo principą, manytina, jog būtų <u>tikslinga UTPI 62 straipsnio 7 dalyje ir 103 straipsnio 2 dalyje numatyti</u> , kad už šiose UTPI struktūrinėse dalyse numatytų įpareigojimų nevykdymą taikoma Užimtumo įstatyme nustatyta atsakomybė.		nelegalaus darbo ir atsakomybės už jį teisinės pasekmės (pvz., UTPI 35 str. 1 d. 6 p., 50 str. 1 d. 19 p. a pp ir kt.), todėl siūlymas perteklinis.
18.	Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728, 25 punktu ir atsižvelgiant į tai, kad siūlomu teisiniu reguliavimu daliai trečiųjų valstybių piliečių būtų švelninamos sąlygos gauti leidimus laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, įstatymų projektus siūlytina papildomai suderinti su Valstybės saugumo departamentu siūlomo teisinio reguliavimo įtakos Lietuvos nacionalinio saugumo užtikrinimui aspektu. Taip pat, atsižvelgiant į tai, jog reikės papildomų lėšų Lietuvos migracijos informacinės sistemos (E-Migris) modifikavimui, įstatymų projektus siūlytina suderinti ir su Finansų ministerija. Be to, aiškinamojo rašto 13 punkte nurodyta, kad lėšas įstatymų projektų įgyvendinimui <i>tikimasi</i> gauti pagal Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės (RRF) planą. Pažymėtina, kad Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kad pagal Konstituciją įstatymų leidėjas negali sukurti tokios teisinės situacijos, kai išleidžiamas įstatymas, kuriam įgyvendinti reikia lėšų, bet tokių lėšų yra neskiriama arba skiriama nepakankamai (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas).	Atsižvelgta iš dalies	<p>Suderinta su Finansų ministerijos Investicijų departamentu, pateiktiems teisės aktų projektams ir jų lydimiesiems dokumentams pastabų pagal savo kompetenciją neturi. Ši sistemos plėtra bus finansuojama iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų (projekto Nr. 10.1.3-ESFA-V-918-01-0003 „Efektyvus migracijos procesų valdymas“).</p> <p>Siūlomu reguliavimu nekeičiamos Valstybės saugumo departamento funkcijos vertinant užsieniečių keliamą grėsmę valstybės nacionaliniam saugumui. Toliau bus taikomos bendrosios UTPI 4 straipsnio 3 dalis, pagal kurią užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui vertinimą atlieka Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas, o grėsmės viešajai tvarkai ar visuomenei – policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba. Pagal to paties straipsnio 4 dalį Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje ir toliau privalės gauti šio straipsnio 3 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra šio straipsnio 3 dalyje nurodytų grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių institucijų išvadas, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei. Todėl pagrindo papildomai derinti siūlomą reguliavimą nėra.</p>

Ekonomikos ir inovacijų ministerija
 2022.09.15
 Aušrinė [Signature]